

MINISTER ŚRODOWISKA

DGiKGp-477-51/54008/11/BM

DECYZJA

Działając na podstawie art. 158 § 1 k.p.a., w związku z wnioskiem Stowarzyszenia Miłośników Rusi nad Łyną z dnia 28 lipca 2011 r. o wszczęcie postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności koncesji Wojewody Olsztyńskiego z dnia 21 kwietnia 1997 r. udzielonej Olsztyńskim Kopalniom Surowców Mineralnych sp. z o.o. na wydobywanie kruszywa naturalnego ze złoża „Ruś”,

odmawiam stwierdzenia nieważności koncesji Wojewody Olsztyńskiego z dnia 21 kwietnia 1997 r.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 21 kwietnia 1997 r. (znak: OS.II.7512/44/96) Wojewoda Olsztyński udzielił Olsztyńskim Kopalniom Surowców Mineralnych sp. z o.o. koncesji na wydobywanie kruszywa naturalnego ze złoża „Ruś” położonego w miejscowości Ruś, gmina Stawiguda, woj. warmińsko-mazurskie.

Zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z zmianami w podziale zadań i kompetencji administracji terenowej (Dz.U. Nr 175, poz. 1462), kompetencje wojewodów jako organów koncesyjnych z dniem 1 stycznia 2006 r. przejęli marszałkowie województw, w tym przypadku Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Wnioskiem z dnia 28 lipca 2011 r. Stowarzyszenie Miłośników Rusi nad Łyną wystąpiło do Ministra Środowiska o wszczęcie z urzędu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności opisanej koncesji. Stowarzyszenie zarzuciło, że koncesja wydana została z rażącym naruszeniem prawa, tj.:

- art. 22 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. Nr 27 poz. 96 z późn. zm.) poprzez brak obligatoryjnych elementów treści koncesji takich jak określenie okresu ważności koncesji ze wskazaniem terminu rozpoczęcia działalności oraz określenie innych wymagań, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa powszechnego i ochrony środowiska
- art. 113 k.p.a. przez dokonanie zmian w decyzji bez wydania postanowienia o jej sprostowaniu, na które to postanowienie służy stronie zażalenie.

Stowarzyszenie podkreśliło także, że „Wójt Gminy Stawiguda uzgodnił wniosek o udzielenie koncesji pod warunkiem iż:

1. transport kruszywa odbywać się będzie na drodze Muchorowo-Bartąg z wyłączeniem miejscowości Ruś i Bartąg,

Urząd Gminy w Stawigudzie
SEKRETARIAT

Wpłynęło dnia 23.11.2011

I. dz. 70021/11

liczba załączników

podpis

Warszawa, dnia 15 listopada 2011 r.

1. Bzietcki
DF
p. Czeszłowski

2. wnioskodawca w uzgodnieniu z Urzędem Gminy w Stawigudzie przystosuje ww. drogę do przemieszczania się ciężkich transportów drogowych”.

Członkowie opisanego stowarzyszenia zwrócili ponadto uwagę na „niepokojące plany budowy zakładu przeróbki kruszyw naturalnych oraz rozpoczęcie eksploatacji złóż kruszywa naturalnego, które w znaczący sposób naruszy zasoby wód podziemnych w dorzeczu Łyny”. Stowarzyszenie wskazało także, że „planowane przez prywatnego inwestora, Olsztyńskie Kopalnie Surowców Mineralnych sp. z o.o., działania z pewnością będą w znaczący sposób oddziaływać na pokłady wód podziemnych Rusi i okolic”. Zdaniem wnioskującego z powyższych powodów i z uwagi na brak odprowadzania wód opadowych z terenu planowanego zakładu, inwestycja doprowadzi do zanieczyszczenia Głównego Zbiornika Wód Podziemnych. Z tego powodu „nie jest możliwym w żaden sposób, poza rezygnacją inwestora z przedsięwzięcia, zabezpieczenie środowiska przed negatywnymi skutkami związanymi z wydobywaniem kruszywa naturalnego oraz wybudowaniem i funkcjonowaniem zakładu jego przeróbki”. Stowarzyszenie podkreśliło również unikalne walory przyrodnicze terenów Rusi i jej okolic związane z Rezerwatem Przyrody „Las Warmiński”.

Pismem z dnia 16 sierpnia 2011 r. Ministerstwo Środowiska wezwało wnioskodawcę do przedstawienia statutu stowarzyszenia oraz aktualnego wypisu Krajowego Rejestru Sądowego. Jak wynika z nadesłanego statutu, celem działania opisanego stowarzyszenia jest m.in. ochrona środowiska, a formą działania – wszczynanie i przystępowanie do toczących się postępowań administracyjnych (§ 11 pkt 2 statutu).

Postanowieniem z dnia 6 września 2011 r. Minister Środowiska zawiadomił o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nieważności koncesji Wojewody Olsztyńskiego z dnia 21 kwietnia 1997 r. na wydobywanie kruszywa naturalnego ze złoża „Rus” uznając, że ww. wniosek jest uzasadniony celami statutowymi stowarzyszenia i zgodny z interesem społecznym.

Należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 156 § 1 k.p.a., organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która:

- 1) wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości,
- 2) wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa,
- 3) dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną,
- 4) została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie,
- 5) była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały,
- 6) w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą,
- 7) zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy.

Zastosowanie przez organ trybu nadzwyczajnego wzruszenia decyzji ostatecznej, jakim jest stwierdzenie nieważności decyzji administracyjnej, może nastąpić po stwierdzeniu którejkolwiek z ww. przesłanek. Jednocześnie należy podkreślić, iż organ właściwy do stwierdzenia nieważności analizuje legalność rozstrzygnięcia wyłącznie według stanu prawnego i faktycznego obowiązującego w dniu udzielenia koncesji.

Koncesja nie określa dokładnego terminu rozpoczęcia działalności. Uchybienia tego nie można jednak uznać za rażące naruszenie prawa. Przede wszystkim pkt 2 koncesji przewiduje, że:

„Warunki techniczno-ekonomiczne eksploatacji złoża, ustalenie zasobów przemysłowych i nieprzemysłowych złoża oraz określenie sposobu likwidacji wyrobisk i rekultywacji terenów poeksploatacyjnych należy przedstawić w projekcie zagospodarowania złoża i uzyskać jego zatwierdzenie w organie koncesyjnym, od którego to terminu uzależnia się rozpoczęcie eksploatacji złoża”.

Chociaż koncesja nie określa precyzyjnie daty rozpoczęcia działalności, to jednak wyznacza ją przez odesłanie do terminu zatwierdzenia projektu zagospodarowania złoża

„Rus”. Wskazywane przez stowarzyszenie uchybienie art. 22 pkt 3 i 4 prawa geologicznego i górniczego nie ma charakteru rażącego naruszenia prawa. Przepis art. 22 ust. 3 nie może być rozumiany w taki sposób, że w treści koncesji obligatoryjnie należy podać dokładną datę rozpoczęcia działalności. Termin ten może być bowiem określony w sposób opisowy. Taka właśnie sytuacja miała miejsce w rozpatrywanej sprawie. Za nieuzasadniony zatem należy uznać argument stowarzyszenia dotyczący nieokreślenia w treści koncesji terminu rozpoczęcia działalności.

Zgodnie z punktem 4 koncesji z dnia 21 kwietnia 1997 r. koncesja zostaje udzielona na 20 lat, tj. do dnia 20 kwietnia 2017 r. Z tego powodu argument stowarzyszenia dotyczący braku określenia okresu ważności koncesji jest bezzasadny.

Budowa i funkcjonowanie zakładu przeróbki kruszywa nie jest przedmiotem koncesji Wojewody Olsztyńskiego z dnia 21 kwietnia 1997 r. Decyzja w sprawie stwierdzenia nieważności opisanej koncesji nie może odnosić się do kwestii niezwiązanych bezpośrednio z przedmiotem koncesji, zwłaszcza zaś nie może odnosić się do innych działań podejmowanych w przyszłości przez adresata koncesji, w tym przypadku przeróbki kruszywa. Działania podejmowane przez przedsiębiorcę inne niż wydobywanie kruszywa naturalnego nie mogą bowiem stanowić przesłanki uzasadniającej stwierdzenie nieważności udzielonej koncesji. Przeciwnie rozwiązanie kolidowałoby z konstytucyjną zasadą swobody działalności gospodarczej.

Wnioskujący wskazał nadto uchybienie polegające na ręcznym poprawieniu wielkości obszaru górniczego na 65,8 ha. To dotyczy jednak wielkości złoża, a nie obszaru górniczego, a żaden przepis nie wymaga, by ta wielkość była określona w koncesji. W mojej ocenie taka poprawka nie spełnia żadnej z wymienionych wyżej przesłanek do stwierdzania nieważności koncesji, przez co nie jest ona kwalifikowana jako rażące naruszenie prawa.

Tym samym opisana koncesja z dnia 21 kwietnia 1997 r. nie narusza art. 22 ust. 4 prawa geologicznego i górniczego, zaś wnioskujący nie wskazał na czym miałyby polegać rzekome naruszenie ww. przepisu dotyczącego wymagań, jakie powinna określać koncesja, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa powszechnego i ochrony środowiska.

Analizując sprawę nie dopatryłem się przesłanek wymienionych w art. 156 § 1 k.p.a. uzasadniających konieczność wyeliminowania z obrotu prawnego koncesji z dnia 21 kwietnia 1997 r. udzielonej na wydobywanie kruszywa naturalnego ze złoża „Rus”, zwłaszcza brak dowodów na to, że decyzja została podjęta z rażącym naruszeniem prawa (art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.).

Niniejsza decyzja jest ostateczna. Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może w terminie 14 dni od doręczenia decyzji zwrócić się do Ministra Środowiska z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Z up. MINISTRA
DZIEKRETA Z STANU
TENY GEBLO KRAJU

Otrzymują (z.p.o.):

1. Marcin Adamczyk, Kancelaria Radcy Prawnego, ul. Kościuszki 46/48 lok. 24, 10-504 Olsztyn (pełnomocnik Stowarzyszenia Miłośników Rusi nad Łyną)
2. Olsztyńskie Kopalnie Surowców Mineralnych sp. z o.o., ul. Budowlana 3, 10-424 Olsztyn

Do wiadomości:

1. Urząd Gminy Stawiguda, ul. Olsztyńska 10, 11-034 Stawiguda
2. Urząd Marszałkowski Województwa Warmińsko-Mazurskiego, ul. Emilii Plater 1, 10-562 Olsztyn